

ارزیابی نقش کریدورهای طبیعی در هویت بخشی به شهرهای رودکناری (مطالعه موردی: رودخانه کارون، شهر اهواز)

زینب مشهور*

کارشناسی ارشد معماری اسلامی

E-mail:zs_mashhoor@yahoo.com

چکیده

محورهای طبیعی شاخص شهرها نظیر رودخانه‌ها نه تنها با ابعاد اکولوژیکی، زیباشتاختی و اجتماعی خود نقش مهمی در استخوان‌بندي سازمان فضایی، ارتقا کیفیت‌های اکولوژیکی و زیباشتاختی شهرها ایفا می‌کنند، بلکه همواره به عنوان یکی از عوامل هویت بخش شهرها مطرح بوده و ترکیب فعالیت‌های عمومی و منظر یادمانی این محورها تداعی گر حس خاطره جمعی در شهرها بوده است. در این میان فضاهای عمومی رودکناری به میزان زیادی تحت تاثیر سیماهای رودخانه و نحوه طراحی بستر آن قرار دارند. رود کارون نیز به عنوان عاملی تأثیرگذار در شکلگیری هویت کالبدی شهر اهواز، دارای توانانهای بالقوه‌ای است که توجه به آن‌ها می‌تواند در ایجاد فضاهای شهری پایدار مؤثر باشد.

هدف مقاله حاضر بازشناسی ابعاد هویت بخشی به فضاهای عمومی حاشیه رودخانه و تأثیر آن در حضور پذیری و حس مکان اینگونه فضاهای می‌باشد. جهت نیل به این هدف این نوشتار ضمن بازشناسی مولفه‌های کالبدی، عملکردی و اکولوژیکی ساختار طبیعی شهر در مقیاس کلان و میانی، از روش ارزیابی کیفی به صورت توصیفی-تحلیلی و راهبرد مطالعه نمونه موردی به بررسی ابعاد مختلف هویت بخشی به فضاهای عمومی رودکناری پرداخته است.

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد ابعاد اکولوژیکی، ابعاد کالبدی و ابعاد عملکردی نقش مهمی در احراز هویت فضاهای عمومی رودکناری به عهده دارند و حفظ سیماهای اکولوژیک رودها و توجه به معماری و جنبه‌های کالبدی و همچنین سازگاری فعالیت با جنبه‌های کالبدی و عملکردی حاشیه رودخانه متناسب پایداری این مکان‌ها و هویتمندی آن‌ها می‌گردد و شهر اهواز در این زمینه نیازمند توجه پرروزه‌های بالادست به نقش رودخانه در استخوان‌بندي و ساختار کالبدی شهر می‌باشد. علاوه بر این، توجه به پیوستگی شهر و رودخانه در مقیاس میانی و نیز پیوستگی حاشیه رودخانه و توجه به توقعات موضعی طراحی و ساماندهی حاشیه رودخانه در مقیاس خرد، نقش مهمی را در احیاء این فضاهای به عنوان فضاهای سرزنده شهری ایفا می‌نماید.

واژه‌های کلیدی: حداقل فضاهای عمومی، رودکنارها، هویت شهری